

คดีหมายเลขดำที่ ๙๕/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๓/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันที่ ๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๑
ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โจทก์
นายชัยสิทธิ์หรือไอ้ค แสงประเสริฐ จำเลย

เรื่อง ช่มชืนกระทำชำเรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อเสรีภาพ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน คือ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลากลางวัน จำเลยโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรากเด็กหญิงชุมศรี สุขโข อายุ ๑๓ ปีเศษ (เกิดวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒) ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากนายศักดิ์ชัย สุขโข ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร จำเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปเพื่อการอนาจารและได้กระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมีใช้ภริยาของจำเลยโดยใช้อวัยวะเพศของจำเลยสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๒ เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย โดยผู้เสียหายที่ ๒ ยินยอม เหตุเกิดที่ตำบลประจวบคีรีขันธ์ และตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ๙๑, ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ, ๓๑๗

จำเลยให้การรับสารภาพ

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
๑๒๓/๒๕๖๑

- ๒ -

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า นางสาวชุมศรี สุขโข ผู้เสียหายที่ ๒ เกิดวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ตามสำเนาสูติบัตรเอกสารหมายเลข จ. ๓ ในขณะที่เกิดเหตุพักอาศัยและอยู่ในความปกครองดูแลของนายศักดิ์ชัย สุขโข ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง มีคนร้ายกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ หลังเกิดเหตุแพทย์ได้ตรวจร่างกายผู้เสียหายที่ ๒ แล้ว พบว่า ผู้เสียหายที่ ๒ เยื่อพรหมจรรย์บริเวณตำแหน่ง ๖ นาฬิกา ฉีกขาดและบวมน่าจะผ่านการร่วมประเวณี ตามผลการตรวจชิ้นสูตรบาดแผลของแพทย์เอกสารหมายเลข จ. ๑ ผู้เสียหายทั้งสองแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ตามหมายจับ ชันจับกุมและชันสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยว่า พราวดังกล่าวอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร พราวดังกล่าวอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามและกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม จำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมและบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ. ๑๒ และ จ. ๑๓

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดข้อหากระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี และข้อหาพราวดังกล่าวอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารมิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าวโดยไม่ต้องสืบพยานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ ส่วนข้อหาพราวดังกล่าวอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารนั้น โจทก์มีนางสาวชุมศรี สุขโข ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นพยานเบิกความว่า คืบวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้เสียหายที่ ๒ พูดคุยกับจำเลยผ่านทางเฟซบุ๊ก แล้วนัดให้จำเลยมารับที่หน้า (แผ่นที่ ๒ จากจำนวน ๕ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
๑๒๓/๒๕๖๑

- ๓ -

ร้านเซเว่นอิลเฟเว่นด้านหลังโรงเรียนประจวบวิทยาลัย วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๗ นาฬิกา อาของผู้เสียหายที่ ๒ ขับรถไปส่งผู้เสียหายที่ ๒ ที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัย แต่ผู้เสียหายที่ ๒ ไม่ได้เข้าไป ในโรงเรียน โดยไปรอจําเลยอยู่ที่หน้าร้านเซเว่นอิลเฟเว่น เวลา ๗ นาฬิกาเศษ จําเลยขับรถมารับผู้เสียหาย ที่ ๒ แล้วพาไปเล่นเกมสกีที่หมู่บ้านต้นเกตุประมาณ ๒ ชั่วโมง หลังจากนั้นพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปที่โรงแรม ตามภาพถ่ายหมาย จ. ๙ แล้วจําเลยมีเพศสัมพันธ์กับผู้เสียหายที่ ๒ โดยผู้เสียหายที่ ๒ ยินยอม ต่อมาเวลา ๑๖ นาฬิกาเศษ ซึ่งเลยเวลาเลิกเรียนแล้วจําเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปส่งที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัย อาของ ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมารอรับผู้เสียหายที่ ๒ ได้สอบถามว่า ไปไหนมา ผู้เสียหายที่ ๒ ได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ให้อาฟัง อาจึงโทรศัพท์ไปบอกผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา หลังจากนั้นผู้เสียหายที่ ๑ พาผู้เสียหายที่ ๒ ไปแจ้งความดำเนินคดีจําเลยที่สถานีตำรวจภูธรเมืองประจวบคีรีขันธ์ เห็นว่า ตามผลการตรวจชันสูตร บาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ. ๑ แพทย์ตรวจร่างกายของผู้เสียหายที่ ๒ ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ หลังเกิดเหตุเพียง ๑ วัน แล้วลงความเห็นว่าการตรวจภายในเยื่อพรหมจารย์ตำแหน่ง ๖ นาฬิกา ฉีกขาด และบวม น่าจะผ่านการร่วมประเวณี ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหายที่ ๒ นอกจากนี้ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นหญิงการเบิกความดังกล่าวหากไม่เป็นความจริงแล้วก็เป็นเรื่องที่น่าจะทำให้ผู้เสียหายที่ ๒ ต้องเสื่อมเสีย ชื่อเสียง จึงเชื่อได้ว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้เสียหายที่ ๒ เบิกความ ทั้งในชั้นสอบสวนจําเลยให้การรับ สารภาพ และให้การถึงพฤติการณ์การกระทำความผิดอย่างละเอียด ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา เอกสารหมาย จ. ๑๓ เชื่อว่าให้การรับสารภาพโดยสมัครใจ ประกอบกับจําเลยให้การรับสารภาพในชั้น พิจารณา ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจําเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปกระทำชำเราจริง ซึ่งการกระทำความผิดทำให้ อำนาจปกครองของผู้เสียหายที่ ๑ ที่มีต่อผู้เสียหายที่ ๒ ถูกรบกวนหรือถูกระทบกระเทือนโดยผู้เสียหาย ที่ ๑ มิได้รู้เห็นยินยอมด้วย การกระทำของจําเลยจึงเป็นความผิดข้อหาพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

คดีหมายเลขคำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
๑๒๓/๒๕๖๑

- ๔ -

ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยปราศจากเหตุอันสมควร เพื่อการอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมารับฟังได้จนเป็นที่พอใจว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าวจริงตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังจำเลยกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๑ และ ๑๒ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ วรรคสอง และ ๓๑๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่ปรากฏว่าระวางโทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนระวางโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่สูงกว่าระวางโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง (เดิม), ๒๘๓ ทวิ วรรคสอง (เดิม), ๓๑๗ วรรคสาม (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีกับฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารเป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๔ ปี ๖ เดือน และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็น (แผ่นที่ ๔ จากจำนวน ๕ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่

๙๕/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

๑๒๓/๒๕๖๑

- ๕ -

ประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๓ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท พิจารณารายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว เห็นว่า ความประพฤติทั่วไปของจำเลยไม่มีข้อเสียหายร้ายแรง จำเลยประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ มีภริยาและบุตรที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ทั้งยังถูกควบคุมตัวมาระยะหนึ่งน่าจะพอทราบจำแล้ว ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยรับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติจำเลยไว้ ๑ ปี โดยมีเงื่อนไขดังนี้

๑. ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง

๒. ให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงาน

คุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด ๑๕ ชั่วโมง

๓. ห้ามจำเลยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด

ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐./

นางสาวกนิษฐ์พร เพชรวิวัฒน์

นายสมบัติ สมจิต

นางอุไรวรรณ สุวรรณาวา

นางอัจฉริยา ออสุวรรณ

พิมพ์พร พิมพ์/ทาน